Het tekort.

Wij, katholieken, waren schaamteloze logenaars, ellendige volksbedriegers, en wat nog al meer, wanneer wij, eenigen tijd geleden, voorzegden dat het te kort in de staatsschatkist, die de oneindige liberale d'waasheden veroorzaakt, onbetwistbaar tot boven de 50 millioenen zou beloopen.

Immers, volgens de liberale schrijvelaars, verkeerde de Staatskist in den meest bloeienden toestand, alles ging om ter best, en men mocht onder dit opzicht op zijne beide ooren slapen, enz., enz. Wij hebben de eer van door liberale ministers gerregeerd te worden en van dat af, roepen de liberale schrijvelaars, is er niets, ja, niets anders dan voorspoed mogelijk?

Doch *heden* dat het verslag van den *heer* Demeur, radikalen vertegenwoordiger van Brussel gekend is, ziet men klaar als de zon wie wezenlijk ellendige volksbedriegers, schaamteloze logenaars zijn. Bedoeld verslag bewijst dat het niet de katholieke drukpers maar wel de liberale schrijvelaars zijn die men dit verwijt naar 't hoofd mag slingeren.

M. Demeur bestatigt dat het tekort beloopt tot **22,522,455 franks**.... En waar zijn dan de gewiezen en gewazen die natuurlijk altijd volgen.

Dus 't is onbetwistbaar, wij staan voor een te kort van 22,500,000 franks, en dit na dat men nauwelijks drij jaren geleden eene geheele reeks nieuwe lasten en rechten hief, de tarieven op den ijzerenweg verhoogde en de renten converteerde!

De alsdan gestemde nieuwe lasten bedroegen 12 millioen, en volgens M. Demeur zijn zij voor 1882, tot 20 millioen geklommen. Nu deze 20 millioen lasten gevoegd bij de 50 nieuwe millioen die men kortelings tot inzetten nemen, maakt te samen **350 millioen**, die wij, lastenbetalers, jaarlijks meer zullen af te duimen hebben dan in 1878 en vroeger...

Leg er mij dan, burgers!... Begint maar te werken, te zorgen en te sparen om de ontvangers te kunnen betalen, en aldus op nieuw de schatkist te vullen.

En op wie valt de verantwoordelijkheid?

Wij zeggen met onzen confrater *Le Bien Public* van Gent.

« Wij antwoorden zonder aarzelen: op het tegenwoordig gouvernement.

« Wij bewijzen het.

« Het tekort bereikt eene jaarlijksche som van 25,500,000 fr. zonder rekening te houden van de bijgevoegde kredieten, gemiddeld 7 millioen vertegenwoordigende, beigeen het tekort bleegt op 32 millioen.

« Wij hebben doen zien dat de jaarlijksche lasten, ons opgelegd door de kieskoorieiijen van het ministerie, in 1880 en 1881, de som beloopt van 10 millioen.

« Honderd millioen zijn nog in beschikking gebouden, die een jaarlijksche last vertegenwoordigen van 4 millioen.

« Het budjet van binnenlandsche zaken is met 2 millioen gezwollen, om den bestuurlijken oorlog te betalen, den katholiek aangedaan.

« Het budjet van oorlog is met 3 millioen vermeerderd.

« De plaag van het funktionnarismus heeft het departement van openbare werken met 5 millioen vermeerderd.

« Zeddenier een totaal verzwaring van 24 millioen alleen sedert drietjaar, en waarvan er 20 in het budjet geschreven staan.

« Er blijft nog een tekort van 12 millioen en hier raken wij aan den geldelijken kanker, de die schatkist bekleet: wij willen spreken van 't budjet voor openbaar onderwijs.

« Sedert 1878 is precies dit budjet met 12 millioen vermeerderd, dus 5 millioen per jaar.

« Twaalf millioen opgelegd aan het land, voor een onderwijs dat afgekeurd en veracht wordt.

« Twaalf millioen om uit het hart der belgische jeugd, de kennis en de liefde tot God te ontwortelen.

« Twaalf millioen om de zielen aan de kerk te ontrukken.

« Twaalf millioen om de vrijheid te verpletten, onder het gewicht van het geld, aan de belastingbetalers ontrukt.

« Dat is de oorzaak; dat is het kwaad; dat heeft M. Demeur vergeten te vermelden; hij wist wel waarom.

« Maar ook dit vermelden was de veroordeeling uitspreken van het liberaal gouvernement, de liberale politiek, die er in geluukt is den zedelijken burgermoeiing te doen ontstaan, en in finansies na ons 12 millioen betastingen op het lijf geladen te hebben — tot 25 millioen deficit te geraken,

— Waartoe kan het u nog goed zijn, dat ik bij u blijf?

— Om onze eer en onzen goeden naam te bewaren. Wanneer gij ver van mij verwijderd zijt, dan zal de wereld vragen welk eene vrouw en welk eene moeder ik wel moet zijn, dewijl mijn echtgenoot mij heeft verlaten. Ik zou de schande en verachting misschien wel op mij kunnen nemen, want ik ben teveden voor mij zelven met de goedkeuring van mij en de getuigenis van mijn eigen geweten. Maar ik denk aan ons kind. Een maal zal ook Dinier beginnen te denken en mij vragen stellen. Wat zou ik hem antwoorden, wanneer hij mij vroeg, waarom gij mij hebt verlaten?...

— Antwoord hem dan maar, zegde Donaat, dat ik een lafaard ben geweest, dat ik mijn plichten niet gedaan heb.

— Neen, dat zal ik nooit zeggen. Dat zal ik noch aan hem noch aan anderen vertellen. Ik ben fier op hetgeen ik tijdens mijn leven, Wanneer ik zu u spreek, doe ik dat altijd met eerbied.

— Maar het leven is mij hier thans ondragelijk geworden.

— Wie is daarvan de schuld?

— Gij kaat mij; mijne afwezigheid zal voor u eene verlichting zijn.

— Ik mag niemand haten, wanneer ik de oogen op mijn kruisbeeld sla. Ik durf ook zeggen, dat het voor niemand moeilijk is zijn plicht te doen, wanneer men slechts al zijne kracht in God zoekt.

— Wat 't ik ben het, die mijn plicht niet doe en niet doen kan. Ik ben het, die beef en lijd!

— Weet gij, wat gij doen moest, ongelukkige man, hernam Huguette. Gij moest op een avond, wanneer het donker is in de hoofdkerk, naar een biechtstoel gaan en daar u aan de voeten werpen van den eerten den beste priester, dien gij er in de biechtstoel ziet, daar moest gij beijden en bekennen dat.....

bij welke men moet voegen 4 millioen intrest in toekomst en 7 millioen bijgevoegde kredieten.

« Totaal tekort 56 millioen of 12 p. c. van de heel som onzer nationale inkomsten. »

Wat zegt gij daarvan, landgenooten, nu heden bezonderlijk dat lándbouw, handel en nijverheid kwijnen, en dat boerdere huisgezinnen het zoo druk hebben om de twee einden den jaren gevoeglijk aan elkander te knoopen? Velen zullen uitroepen: 't is te grof! 't is eene ware schande! Doch *eene* stem zal hun toeroepen: *'t is uwe schuld, gij hebt het zoo gewild.*

Hoe langer, hoe schooner.

Dezer dagen, zegt de *Patrie*, hebben verscheidene *burgemeesters* plakkaten en prospektussen ontvangen, met verzoek die in hunne gemeenten te doen uitpakken en ronddragen. Het was de liberale *Echo de Bruxelles*, die het gezal zijner abonnementen op den buiten zou willen vermeerderen.

Onnoodig te zeggen dat de meeste burgemeesters die plakkaten en prospektussen in de schermand hebben gewerpen. Dat zou er nog aan ontbreken dat de liberale gazetten gebruik maakten van de burgemeesters om hunnen armzaligen winkel te doen draaien.

Gaan de zaken der liberale drukpers niet naar wensch dat is omdat zeer reden voor de burgemeesters om voor hen abonneten aantewerven. Zulke misbruiken zijt men alleen onder een liberaal ministerie.

Schoolmeesters.

De *Patrie* verhaalt het volgende:

Zekere geuzenschoolmeester zonder leerlingen was van gedacht dat het voor hem niet voldoende was om vet te kakten op de rijken, dat hij iets voor te doen; hij heeft het middel gevonden om er eenige honderde franken bij te voegen en terzelfdertijd den edelmoedige te spelen... met het geld der lasten betalende.

Men weet dat de vergeldingen voor het opzegen van den katechismus, de verwarming, de schoolboeken enz. enz., maar aan den onderwijzer betaald worden voor zooveel hij leerlingen heeft.

Onze schoolmeester dus, begeef zich bij eenen armen huisvader en zegt hem: wilt gij uw kind laten inschrijven als leerling mijner school, ik zal u 50 frank 's jaars geven.

De vader, door de ellende aangedreven, stemt daar gaarne in toe en alzoo heeft de gemeenteschool eenen leerling... op papier en de schoolvos... steekt verscheidene honderde franken meer in zijn zak. Dat moemt men twee vliegen in eenen slag slaan!

Daar die schoolmeesterstreek nog elders zou kunnen in 't werk gesteld worden is het niet nutteloos het publiek te verwittigen, opdat het zou weten waar het paard gebonden staat.

Nieuwjaarsgiften
aan Z. H. Leo XIII.

1ste LIJST.

M. Ph. J. Peeters, deken van Tongeren	100,00
M. Ridder Osc. Schaetzen te	100,00
M. Ridder Ludovic Schaetzen »	50,00
Mev. Demoiselle Schaetzen »	50,00
M. L. Depoigne-Depaifve »	25,00
M. Pieter Jos. Peeters »	5,00
Naamloos van Tongeren	5,00
M. Collée, uitgever »	10,00
»	5,45,00

't Is juist een jaar geleden dat onze teekenschool gesloten werd door orde van het schepencollege. Ziedaar om zoo te zeggen de eenigste belangrijke zaak door ons geuzenbestuur ten uitvoer gebracht sedert het aan 't roer is. Reeds een gansch jaar lang heeft dat lief bestuur (en men weet waarom) talrijke jonge lieden zoo van de stad als van buiten, van de lessen beroofd die zij kosteloos kwamen bijwonen tot zonnedaal in de week. Terzelfdertijd alle steden en zelfs in de groote buitengemeenten het teekenonderwijs op alle wijzen begunstigd wordt, komen te Tongeren de grootte vrienden van licht en vooruitgang hetzelve afschaffen. En, na den lezer ongelooflijk zal toeschijnen, zij weigeren de toelage van het gouvernement, toelage die jaarlijks *meer dan veldtonde* was om alle onkosten, voor de teekenschool noodig, te vergoeden.

Alzoo er een staatje van de wijze waarop ons geuzenbestuur de belangens der stad ter harte neemt.

Donaat deep zeuwachtig bevend de handen zijner vrouw vast.

— Wat moet ik hiechten? Wat is het, dat ik moet beijden? riep hij haar, als in razernij, toe. Ik verlang dat ge mij dit zegt. Ik krijg dikwijls vreeselijke, bloedige bekeringen, gelijk ik er u meer in mijn leven gehad heb. Ik zou u op dit oogenblik kunnen vermoorden. Ik zou u willen doen sterven, opdat ik uwe stem niet meer zou hooren!

Huguette werd bleek gelijk eene keers en antwoordde met zachte stem:

— Welnu, indien gij mij vermoordet, zoudt gij dan geene gewetensvroging meer hebben?

Een tweevoud der wonden sprak, richtte zij have groote blauwe oogen op den verwilderden en onbestemden blik van haren man.

Donaat liet de handen zijner vrouw losen begon gelijk een koortsige te beven; daarna strekte hij de handen uit, en, alsof hij in de verte iemand zag, die door Huguette niet kon gezien worden, sprak hij:

— Ik zie hem altijd!..... Hij smeekt mij om behoud van zijn leven..... Hij beloeft mij vergiffenis..... Hij spreekt van zijne vrouw, van zijn zoon, want ook hij heeft een kind..... Weg er mee! Voort!..... Hij is dieper onder de zarde bedoven..... Slechts de raven weten het..... de raven alleen en dan ook nog.....

Hij ging terug tot aan de tafel, die in het midden der kamer stond; hij klampte zich aan deze vast en monpelde verwilderd gelijk een krankzinnige rondom zich ziende:

— De raven weten het..... en Jacquet!.....

Daarop scheen hij aan een verniewuden aanval van vreen en verschrikking ten prooi: hij viel op eene bank neder, als ware hij door den bliksem getroffen en bleef onbewegelijk zitten. Het pak, dat hij onder den arm droeg, viel op den grond neder; hij raapte het niet op en scheen er niet meer aan te denken, om het buis te verlaten.

(Wordt vervolgd.)

Een nieuwjaarskaartje voor M. Guffens.

De *Moniteur* van gisteren vrijdag behelst een koninklijk besluit van den 26 december, waardoor M. Guffens, cantonale schoolopziener te Tongeren, in beschikbaarheid gesteld wordt, *par mesure d'ordre.*

Wij hebben sedert lang doen voelen dat onze onderwijzers en onze onderwijzeressen gingen verlost worden van de inspectie van meester Guffens.

Het is niet zonder belang, te dezer gelegenheid te herinneren dat M. Guffens kortelings ridder van het Leopoldsorde geworden is.

Schoone ridder!

Zou het geuzenblad om eenige uitlegging willen geven over het ongeval dat zijnen boezemvriend M. Guffens overkomt?

Een koninklijk besluit van den 19 december, beslist jop beroep van den heer gouverneur van Limburg dat het bureel van weldadigheid van Tongeren zal gedwongen worden voor 1200 fr. bij te dragen in de kosten van het onderwijs in de school van volwassenen.

Wij meenen dat het wel jammer is dat een bureel van weldadigheid gedwongen wordt hun geld der armen te besteden aan een onderwijs waarvan de armen niet willen hooren.

Zijn leden benoemd van de herzieningsraden in zaken van militie voor de provincie Limburg:

MM. Ridder de Menten, Ridder de Borman, Ridder de Corswarem en Wadeleux, leden der bestendige deputatie.

Door koninklijk besluit van den 26 december is M. J. B. Poismans schepen benoemd der gemeente Wouteringen.

Volgens jaarlijksche gewoonte zal zondag 7 januari, onder de mis van half twaalf, in Onze Lieve Vrouwekerk te Tongeren een liefdadigheids sermoen gepredikt worden ten voordeele der armen bijgestaan door het genootschap van Sint-Vincentius à Paulo. Het is Mgr Cartuyvels, onderrector der universiteit van Leuven en een der welsprekendste kerkredenaars van het land die het sermoen zal uitspreken.

Na het sermoon zal er eene collecte gedaan worden door de leden van het genootschap.

Men schrijft ons uit Cortessem:

De liberalen hebben twee maten en twee gewichten. Toen hier een liberaal aan het hoofd der gemeente was, mochten in de gemeente-school allerhande zang en toonelbedrijven uitgevoerd en vertoond worden. 't Was zeker uit liefde voor kunst en wetenschap; van wet wel verd er geen gewag gemaakt. Maar zoo de katholieken zoo iets willen doen, dan halte-là, de wet verbiedt zulks.

Onlangs vroegen de *eiaamsche jongens* om in de school een stukje mogen uit te voeren, maar dit was tegenstrijdig aan de wet en kon niet zijn. In min beleefde woorden werd de permissie aan de gemeente overheid geweigerd door dengenen die de beleefdheid zaan de kinderen moet leeren. De arrondissements kommissaris vroegdoor omgaande post, en de heer kantonaal inspecteur hielden de ver dagen, of zoo iets zou gebeuren. Waarschijnlijk zouden dan speciaal-commissarissen en gendarmen op hunnen post zijn om het te verbieden.

Maar zou willen ook katholieken in eene gezen school gaan? De geuzen willen daar geene katholieken, en deze kunnen daar niet gaan zonder zich te vergeuzen.

Het armbestuur van Cortessem heeft noch zijn budget over 1882, noch zijne rekening over 1881 ontvangen, schoon het budget over 1883 al lang moest gemaakt zijn, en schoon men deze noodigstukken, van ambtswege, van 't eerste maal gevraagd heeft. Verleden jaar ging het ook zoo. Den 9 februari 1882 heeft het armbestuur zijn budget over 1881 eerst ontvangen. Is dit geene onregelmatigheid van wege mannen die het armbestuur van Cortessem van onregelmatigheid beschuldigen?

Zaterdag morgen, in de kerk van het Seminarie te Luik, hebben van de band Zijner Hoogw. den Bisschop hunne eerste wijding (subdiaconaat) bekomen de Heeren: J. Beckers, van Sittard, J. Brach, van Bonn (Duitschl.), L. Bourguignon, van Hannesche, J. Brauns, van Hasselt, J. Carmans, van Lummen, J. Cartuyvels van St-Truiden, J. Capitaine, van Omeux, E. Collard, van Ayswille, P. Collard, van Solwaster, Jgn. Cordonnier, van Baelen, J. Cuypers, van Kinroy, J. Debrassinne, van Ruckelingen, B. Fourgon, van Liernewx, A. Giot, van Dilsen, E. Job, van Desmié, H. Klinkenberg, van Baelen, J. Labaye, van Reppel, Ch. Lemmens, van Maeseyck, A. Lohest, van Heurette-Romain, G. Macar, van Oleye, Fl. Maon, van Ferrières, D. Moons, van Diest, L. A. Moons, van Eck, G. Nelens, van Bilzen, J. Paul, van Awans, H. Pauly, van Riempst, Ch. Simon, van Wanne, H. Squelin, van Ferrieres, Ch. Vanswygenhoven, van Peer, Alf. Vanvenckenray, van Maeseyck, M. Thewis, van Luik, W. Schiepers, van Canne.

De leden der sectie Tongeren-Jupreile van het landbouw genootschap *de l'Est* hebben zich verleden donderdag te Tongeren vergaderd in hun lokaal in de *Allée verte*, ten einde over te gaan 4e tot de kiezing van eenen afgevaardigde bij den bestuurraad der sociëteit in vervanging van M. den graaf de Grunne die voorzitter der afdeeling gekozen is. 2e tot de kiezing van twee leden van het komiteit in vervanging van M. baron de Favereau en Leon Poty de Thoose, ontslagnemer.

M. Eugène Grandmoulin is afgevaardigde gekozen bij den bestuurraad.

MM. Ernest de Favereau en Hyacinthe Polet zijn als leden van het comiteit gekozen.

Sterfgeval.

Woensdag namiddag, te 2 uren, heeft de begrafenis plaats gehad van Mijnheer Karel-Marie-Ludovicus-Eugenius Nossent, bureelschrijver van 2e klas op het gewestelijk bestuur, welke, bediend van de HH. Sacramenten, godvruchtig te Hasselt overleden is, den 24 December, in den jeugdigen leeftijd van 28 jaren. Eene groote menigte vergezelde den treurigen lijkstoet.

Het vroegtijdig afsterven van dezen zedigen, gedienstigen en goedaardigen jongeling, van dezen beholpzamen en ieverwollen beambte, zal al diegene pijnlijk treffen, welke met hem van nabij of van verre in betrekking zijn geweest.

De lijkdienst zal geceleebreerd worden in de hoofdkerk te Hasselt op Woensdag, 3 Januari, te 10 uren.

Zaak Peltzer.
EEN EN ANDER.

Men weet dat Armand en Leon Peltzer zich in kassatie voorzien hebben tegen het arrest van het assisenhof van Brabant. De griffier van het assisenhof, M. Vin, heeft zich daartoe, den dag na het vonnis, naar de gevangenis der Kleine Karmelieten begeven.

M. Vin zal zijn verzoep indienen, dat, met het memorandum der advokaten zal onderworpen worden aan den raadsheer van het hof van kassatie, die door dit laatste hof tot verslaggever zal worden aangewezen.

Het hof zal, volgens degewoonte, waarschijnlijk binnen de maand uitspraak doen over de voorziening.

Zoeiang het arrest niet zal uitgesproken zijn, zullen Armand en Leon in de gevangenis te Brussel blijven, onderworpen aan hetzelfde regiem dat hun tot nu toe werd toegepast.

De middelen van kassatie ingeroepen door de verdediging, zijn gekend. Men spreekt veel van zekere onregelmatigheden die zouden gebeurd zijn bij de samenstelling van den jury. Thans beweert men, bij voorbeeld, dat een der gezworenen, wiens vader Franschman was, niet zou genaturaliseerd zijn.

Wat er van dat alles waar is, kunnen wij niet juist zeggen; doch dit mogen wij verzekeren, dat in eene zaak zoonls *deze*, de meeste voorzorgen in acht genomen worden, en dat vooral M. Demeure er aan gebouden heeft, de wet tot in hare kleinste, onbeduidendste formaliteiten te vervullen.

Wat er ook van zij, zoo tegen alle verwachting het arrest van het hof van assisen verbroken werd, zou de zaak naar een ander hof, waarschijnlijk dat van Henegauwen, te Bergen, verzonden worden.

Om dit integendeel de voorziening verworpen, dan zullen de twee beticiten nog denzelfden avond naar Leuven gebracht en aan het stelsel der celgevangenis onderworpen worden, krachtens de wet van 4 mert 1880.

Volgens dat stelsel, is voege in de gevangenis te Leuven, worden de gevangenen dag en nacht afgesceiden. Zij leven met in eene algeheele afzondering, zij zijn enkel van elkander gescheiden. Hunne beelwijze is volgens de wetten der gezondheidsleer geregeld.

« Degenen die tot dwangarbeid veroordeeld zijn, zoo lezen wij in eenen brief van zulken enkel van het stelsel der afzondering kunnen onderworden worden, gedurende de tien eerste jaren hunner opsluiting. »

Na tien jaren zullen de gebroeders Peltzer dus van Leuven naar Gent gevoerd worden, waar zij zullen deelnemen aan den gemeenschappelijken arbeid. Men weet dat die arbeid uit handwerk bestaat. Een deel der opbrengst van dit werk (de drie tienden) maakt eene reservefonds uit, toebehoorende aan de veroordeelden; het overige wordt gestort in de Staatskas.

De gebroeders Peltzer zullen somtijds hunne naaste bloedverwanten te Leuven mogen zien, mits de toelating van het middenbestuur.

Het weter der Zenne dat guteren van grijs laken met kap dragen; in den zomer dragen zij het grijslijnwaden kostuum. Hun eten zal grootendeels bestaan uit gekookten rijst, zelden uit vleesch. Gedurende ieder jaar zullen zij niemand anders zien dan hunnen bewaker.

Men weet dat het oog van den mensch een soort van photografisch beeld, dat soms na den dood, het laatste voorwerp dat een stervende beschouwt, duidelijk aftekent.

Men heeft nu gevraagd waarom men de oogen van Bernays niet heeft onderzocht?

Wij, eenvoudig omdat de ongelukkige langs achter getroffen geweest is en voorover gevallen!

Op het oogenblik van het schot, zag Bernays zijnen moordenaar niet.

Volgens de brusselsche korrespondent van het *Organe de Mons* zou Mad. Bernays met haren zoon, den kleinen Endé, te Fontenay nabij Parijs gaan wonen.

De Gouverneur der provincie Limburg brengt ter kennis van de belanghebbenden dat de openbare voordrachten over de fruithoomenteelt op de volgende dagen zullen plaats hebben:

WINTERSEIZOEN.

Te Tongeren, den 31 december 1882, 14, 21 en 28 januari, 4 en 18 februari 1883, ten 9 u 3 uren 's morgens, in den hof van den voordrachtgever M Hennus;

Te Waltwilder, den 31 december 1882, 7, 14, 21 en 28 januari, 4 en 11 februari en 4 maart 1883, ten 1 u 1 ure 's namiddags, in de gemeente-school;

Te Hasselt, den 21 en 28 januari, 4, 11, 18 en 25 februari, 4, 11 en 18 maart 1883, ten 9 uren 's morgens, in het lokaal der hofbouwmaatschappij van Hasselt.

ZOMERSEIZOEN.

Te Tongeren, den 15 mei, 10 juni en 8 juli 1883, ten 9 u 3 uren 's morgens, in den hof van den voordrachtgever M. Hennus;

Te Waltwilder, den 6 mei, 10 juni en 8 juli 1883, ten 1 u 1 ure 's namiddags in de gemeenteschool;

Te Hasselt, den 27 mei, 17 juni en 29 juli 1883, ten 9 uren 's morgens, in het lokaal der hofbouwmaatschappij van Hasselt.

BINNENLAND

Verleden donderdag, rond 2 ure, was de baas uit de herberg *het Gouden Kasteel*, te Brussel, bezig met de meubelen zijner slaapkamer in eene andere kamer over te brengen, toen de heer Clerfet, zoon van den ontvanger der kontributien te Kureghem (Anderlecht), in de herberg binnen trad en aan den baas, de heer Rassenens voorstelde eene partij in den bak te spelen.

— Tiens, zegde de heer Clerfet, terwijl hij een geweer onderzocht dat aan den muur hing, gij zijt een uitmuntend burgerwacht.

— Ja, antwoordde de heer Rassenen, maar zieltier een wapen dat zoo goed niet onderhouden is; en hij toonde hem een pistool dat op de schouw lag.

De heer Clerfet nam het wapen, onderzocht het en legde het terug op zijne plaats; verwiegens eenige boeken zieude liggen, zegde hij:

— Ik ga deze boeken eens beziehtigen.

Op dit oogenblik nam de heer Rassenens op zijne heart het pistool van de schouw en plaatste den loop van het wapen op de borst van den heer Clerfet, zeggende:

Indien een dief hier kwam, zou het voldoende zijn « dat » te doen. Op hetzelfde oogenblik haalde hij den haan van het pistool over. Er kaal doed zich hooren en de heer Clerfet viel te grunde; hij was gewond aan den schouder.

De onvrijwillige dader verkeert in een wanhopige toestand. De toestand van den gekwetste is zeer voldoende.

Gisteren morgend heeft men den kogel kunne uit de wonde halen.

— Een gerechtelijke huisonzoeking heeft deze dagen plaatsgehad in de bureelen van den geweze *National*, te Brussel. Men heeft eee deel de boeken in beslag genomen en de zegels op he overige der papieren gelegd.

De heer Henri Boland, gewezen bestierder van den geuzen *National*, is in Frankrijk rik getrouwd Het schijnt dat Boland nog andere schapen al Jacquemin geschoren heeft; hij zou zijne schaar ook in de stad van het ministerie der buitenlandsche zaken geoefend hebben.

— Ten gevolge van eene kleine twist of voor eene andere reden, had een meisje van Luttre, genaamd Alexandrina Mathieu, oud 30 jaar, het vaderlijk huis verlaten, zonder iets van haar te laten hooren.

Eenige dagen geleden, haalde men uit het water der vaart op het grondgebied van Viesville, het lijk eener vrouw. De vader meende het verdwene meisje verklaarde eerst zijne dochter niet te erkennen in het lijk dat men hem toonde, maar de twee broeders bevestigden dat zij zeer wel hunne zuster herkenden en de vader was ten slotte ingelijken van het gedacht van zijne zonen. Na eerst behoorlijk de overledene beweend te hebben, werd zij verledene maandag te midden van een groote toeloop van dorpelingen begraven.

S'avonds van de begrafenis van rond 7 uren, bevond zich de gansche familie aan een klein eetmaal; toen men eenskaps een gerucht in de straat hoorde. Op hetzelfde oogenblik werd de deur geopend en de ware Alexandrina Mathieu verschenen op den dorpel der woning, gevolgd van eene groote menigte geburen en inwoners van Luttre.

Oordeel thans over den schrik der familie; de moeder die zoo onlangs nieg gedaan hebben wilde hare dochter niet erkennen; het meisje riep: « Moeder, ik ben het, ik ben het, ik ben niet dood; *(Mama, c'est moi, je n'ao nin morte!)* Het schijnt dat het meisje goed gedaan op het dorp, hare begrafenis eerst vernomen had, toen zij in een trein van werklieden stapte en zich gereed gemaakt had, om naar het ouderlijk huis terug te keeren. Men zal gemakkelijk de verwondering der werklieden begrijpen, die, bij hun bergeen overigens niet aan te nemen is, maar door een slecht vrouwensmeh waarmee de beer Gambetta in liefdesbetrekkingen verkeerde. De *Figaro* deelt zelfs brieven mede?

De bewoonderaars en vrienden van Gambetta kennen maar een middel om hunnen *patron* te verdedigen: zij exploiteeren eene andere welbekende zwakheid van den man, om geen grooter schandaal te bekennen. Volgens hen is de ingewanbeenotstelking van de laatste indigestie van zijne lieve Gambetta te bekennen. Volgens hen is de ingewanbeenotstelking van de laatste indigestie van zijne lieve Gambetta te bekennen. Volgens hen is de zuiderlinie staat alles onder water, vooral de *Jardin de Versailles*. Het is hetzelfde met de onzeer kwakheid van den man, om geen grooter schandaal